

“ΚΑΝΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΟ”

Δριμύ κατηγορώ του αυστριακού περιοδικού Profil

Ένα δριμύτατο «κατηγορώ» ενάντια σε όλους τους μεγάλοσχημους της Ευρώπης και των διεθνών οργανισμών οι οποίοι αντιμετωπίζουν την Ελλάδα ως «πεδίο πειραματισμού», εξαπολύει μέσα από τις σελίδες του, το αυστριακό περιοδικό «Profil».

Το περιοδικό επισημαίνει με γλώσσα που σπάει κόκαλα, πως «αν στην Αυστρία εφαρμοζόταν ένα πακέτο λιτότητας ελληνικών διαστάσεων, αυτό θα ήταν και το τέλος της Αυστριακής Δημοκρατίας όπως τη γνωρίζουμε», χαρακτηρίζοντας «πολιτικο-οικονομικό βουντού» το πρόγραμμα που επιβάλλεται στην χώρα μας.

Οι συντάκτες του άρθρου, Γκιούντερ Μιούλερ και Ρόμπερτ Τράχλερ, θέτουν το ερώτημα αν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις θα υποστήριζαν τη σκοπιμότητα όλων αυτών που υφίσταται η Ελλάδα, σε περίπτωση που αυτά αφορούσαν τη δική τους χώρα.

Επισημαίνουν μάλιστα πως θα ήταν αστείο να συγκριθούν τα πακέτα περικοπών και εξοικονόμησης πόρων, που συζητούνται στο πλαίσιο του αποκαλούμενου «φρένου χρέους», το οποίο εξαναγκάζονται, στενάζοντας, να κατοχυρώσουν νομικά πολλά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τα ελληνικά πακέτα λιτότητας.

Όπως υπογραμμίζουν οι δυο συντάκτες, με μόλιχη δόση ειρωνείας, η Ευρώπη έχει υποσχεθεί να δώσει ένα μάθημα στους Έλληνες, καθώς, όπως σημειώνουν, στο πνεύμα της «ευρωπαϊκής

αλληλεγγύης» κρίνεται ιδιαίτερα σκόπιμη η εξαθλίωση του ελληνικού πληθυσμού, καθώς πρέπει να πειστεί ο Ευρωπαίος φορολογούμενος, ότι υποστηρίζεται ένας λαός, «ο οποίος ζούσε πέρα από τις δυνατότητές του», ένας χαρακτηρισμός που χρησιμοποιείται ευρέως στα πλαίσια της υπαγορευόμενης φρασεολογίας.

«Πολιτικό-οικονομικό βουντού»

Το περιοδικό τονίζει ότι οπουδήποτε και αν επιχειρούσαν οι «σωτήρες της χρεοκοπημένης χώρας» να εφαρμόσουν ανάλογα μέτρα, η συνταγή θα συνιστούσε αντικείμενο χλεύης: το πρόγραμμα «εξυγίανσης» δεν αποτελεί παρά ένα παράδοξο οικονομικό-πολιτικό «βουντού», αφού επιβάλλει ταυτόχρονα ριζοσπαστική λιτότητα εν μέσω ύφεσης, με αυξήσεις των υπαρχόντων φόρων, νέες επιβαρύνσεις και μειώσεις μισθών.

Όπως επισημαίνεται στη συνέχεια, μάταια αναζητά κανείς στο εν λόγω πρόγραμμα μια οικονομικο-πολιτική κατεύθυνση, καθώς ούτε νεοφιλελεύθερο είναι, αφού προβλέπει υπερβολικές αυξήσεις φόρων, ούτε σοσιαλδημοκρατικό, γιατί οι φόροι πλήττουν τις πλατιές μάζες, ούτε και «κεϊνσιανό», γιατί με τις περικοπές θέσεων και μισθών αφαιρείται το χρήμα από την οικονομία. Αντίθετα, πρόκειται για ένα πρόγραμμα το οποίο συγκεντρώνει «ό,τι χειρότερο από παντού», αποτελώντας μια **«σαδο-οικονομία»**.

Στην Ελλάδα, επιτρέπονται όλα

Οι συντάκτες του άρθρου επισημαίνουν πως, **όταν πλήττεται η Ελλάδα, επιτρέπονται τα πάντα**, πολύ δε περισσότερο αφού οι Ευρωπαίοι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων δεν είναι υποχρεωμένοι να παρουσιάσουν οι ίδιοι το πρόγραμμα λιτότητας: **ένα απρόσωπο «τριουμβιράτο»** με απεσταλμένους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, επισκέπτεται την Αθήνα για να υπαγορεύσει το τι πρέπει να γίνει.

Στο άρθρο- το οποίο συνοδεύεται από πίνακες με στοιχεία για τις επί μέρους περικοπές και τις φορολογικές αυξήσεις- γίνονται, μεταξύ άλλων αναφορές στις αυξήσεις φόρων που

εφαρμόζονται τώρα στην Ελλάδα, όπως και στις μεγάλες περικοπές δαπανών στον τομέα της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, παρά τις έκτακτες κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα. Επισημαίνεται επίσης ότι δεν έμεινε αλώβητος ούτε ο τομέας της παιδείας, όπου η κυβέρνηση προχώρησε σε κλείσιμο ή συγχώνευση χιλιάδων σχολείων και κατάργηση χιλιάδων θέσεων εκπαιδευτικών.

Η τρόικα δεν έχει εξαντλήσει ακόμη «όλη τη σοφία της»

Όπως τονίζεται χαρακτηριστικά, ο κατάλογος των επιβαρύνσεων που υφίσταται ο ελληνικός λαός είναι μακρύς, εντούτοις συνεχώς γίνεται λόγος για μη επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων. Και αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει για τον απλούστατο λόγο ότι η ΕΕ ζήτησε από την Ελλάδα τον περασμένο Ιούνιο την εφαρμογή νέου πακέτου λιτότητας, που θα προβλέπει 28 δισ. ευρώ σε περικοπές και 50 δισ. ευρώ σε ιδιωτικοποιήσεις, προκειμένου να δοθεί περαιτέρω βοήθεια.

Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις παραμένουν ισχνά, μια και, όπως σημειώνεται, η Ελλάδα δεν διαθέτει ιδιαίτερα προσοδοφόρες κρατικές επιχειρήσεις, ενώ στη συνέχεια τονίζεται ότι **η όλη προσπάθεια διάσωσης της Ελλάδας έχει βυθίσει τη χώρα στην ύφεση, με αποτέλεσμα το χρέος να συνεχίζει να αυξάνεται.**

Οι συντάκτες του άρθρου παρατηρούν ωστόσο πως **«η τρόικα δεν έχει εξαντλήσει ακόμη όλη τη σοφία της»**, καθώς επιμένει σε μείωση του κατώτατου μισθού, κάτι στο οποίο αντιτίθενται ακόμη και αυτές οι ενώσεις των εργοδοτών, που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για περαιτέρω πτώση της ιδιωτικής κατανάλωσης.

Οι δυο αρθογράφοι καταγγέλλουν ότι **η Ελλάδα έχει γίνει «πεδίο πειραματισμού» για τους «σχιζο-ειδικούς της οικονομίας»**, στο οποίο τους επιτρέπεται να δοκιμάζουν όλες τις ιδέες τους σε ό,τι αφορά δαπάνες και έσοδα, ενώ, εάν παρ' όλα αυτά αυξηθεί η φτώχεια και το έλλειμμα, τότε θα υπάρξει μια περαιτέρω δόση **«πανευρωπαϊκής συμπόνιας»**, συμπεριλαμβανομένων ακόμη σοφότερων προτάσεων λιτότητας.

«Κι αν στο τέλος η Ελλάδα καταρρεύσει, υπάρχει και ακόμη μια εναλλακτική επιλογή, δηλαδή, ίσως το ίδιο πείραμα να επιτύχει στην Πορτογαλία», καταλήγει το άρθρο- «κατηγορώ» του έγκυρου αυστριακού περιοδικού.

Πηγή/Φωτό: [Έθνος](#) (από ΑΠΕ-ΜΠΕ)